

Globaali etiikka –harjoitteet

Kaikilla maailmanuskonnoilla on saman tyyppisiä ajatuksia siitä, miten toisia ihmisiä pitää kohdella. Maailman uskontojen parlamentti määritteli vuonna 1993 globaalin etiikan julistuksen, johon se kutsuu kaikkia ihmisiä. Julistuksessa on neljä perusteemaa:

- 1. Väkivallattomuus ja elämän kunnioitus**
- 2. Solidaarisuus ja oikeudenmukainen talous**
- 3. Suvaitsevaisuus ja totuudenmukaisuus**
- 4. Tasa-arvoisuus ja kumppanuus**

Seuraavilla harjoitteilla voit tutustua näihin teemoihin lasten kanssa.

Väkivallattomuus

Välineet: keppi, höyheniä, huiveja

Ohjaaja lyö kepillä käteensä ensin hiljaa ja sitten vähän kovempaa. Hän kysyy lapsilta:

- Mitä kävisi, jos löisin kovempaa?
- Jos löisin jotakuta toista ihmistä kovaa, miltä hänestä ihmisiä tuntuisi?
- Saanko lyödä jotain toista ihmistä tällä kepillä?

Ohjaaja jakaa jokaiselle lapselle huivin tai höyhenen. Nyt saa kierrellä tilassa ja koskettaa muita huivilla tai höyhenellä.

Ohjaaja kysyy:

- Miltä tuntuu, kun joku koskettaa höyhenellä tai huivilla?
- Millä tavalla saa koskettaa?

Ohjaaja huomauttaa, että olisi ollut tosi väärin, jos hän olisi satuttanut kepillä lapsia ja samalla tavalla muita ei saa satuttaa omassa elämässä.

Solidaarisuus

Välineet: kulhollinen viinirypäleitä

Ohjaaja jakaa lapsille viinirypäleitä ja varoittaa, että vielä ei saa syödä.

”Iso osa maailman väestöstä on hyvin köyhiä.” Kuusi kymmenestä lapsesta saa yhden viinirypäleen.

”Jotkut tulevat hieman paremmin toimeen.” 3/10 lasta saa 3 rypälettä.

”Jotkut harvat ovat todella rikkaita.” Yksi lapsi saa koko loppukulhollisen.

Ohjaaja kysyy:

- Miltä tuntui saada tuon verran?
- Miltä tuntuisi, jos antaisin nyt käskyn syödä?
- Mitä pitäisi tehdä, että kaikilla olisi parempi mieli?

Jaetaan rypäleet tasan ja syödään. Syömisensä jälkeen keskustellaan siitä, että näin epätasa-arvoinen maailma todella on ja mietitään, miten tilannetta voisi parantaa. Ohjaaja mainitsee ainakin avustuskeräyksiin osallistumisen ja verojen maksun.

Suvaitsevaisuus

Välineet: maaleja ja paperia

Ohjaaja antaa jokaiselle lapselle tehtäväksi maalata oman kuvansa. Kun kuvat ovat valmiit, ne asetetaan kaikkien näkyville. Ohjaaja kysyy:

- Millä tavoin kuvat ovat samanlaisia?
- Miksi on hyvä, että ne ovat samanlaisia?
- Millä tavoin kuvat ovat keskenään erilaisia?
- Miksi on hyvä, että ne ovat erilaisia?

Ohjaaja toteaa, että kaikki ihmiset ovat keskenään sekä samanlaisia että erilaisia ja se on hyvä asia. Jokainen ihminen on äärettömän arvokas.

Tasa-arvoisuus

Välineet: köysiä

Ohjaaja jakaa lapset pareiksi ja pyytää pareja seisomaan rinnakkain. Hän sitoo köydellä jokaiselta parilta vierekkäiset kädet ja jalat yhteen. Parien pitää suorittaa yhdessä tehtävä. Ulkona se voi olla esimerkiksi juoksukilpailu. Sisällä se on ohjaajan määrittelemä tehtävärata, jossa pitää selvittää erilaisia esteitä (esimerkiksi ryömiä tuolin alta tai kiivetä pöydän yli). Kun lapset ovat suorittaneet tehtävän ohjaaja kysyy:

- Miltä tehtävien tekeminen tuntui?
- Mikä auttoi tehtävän tekemisessä?

Keskustellaan siitä, miten lopputulos oli huomattavasti parempi, jos pari teki yhteistyötä ja molemmat kuuntelivat toista. Ohjaaja huomauttaa, että näin on elämässäkin: jos yrittää tehdä kaiken yksin eikä ota muita huomioon, ei todennäköisesti pärjää yhtä hyvin kuin jos kohtelee muita kauniisti ja tasa-arvoisesti.

